

1899-06-29

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

TRANSSKRPTION

Vytina d. 29/6 – 99

Kjære Fru Carl Nielsen!

Det har længe været min Hensigt at skrive til Dem først og fremmest for at sige Dem Tak for sidste Vinter, for den varme Interesse De har vist og fremdeles viser mig; at jeg havde saa godt Udbytte af min Rejse til Athen tilskriver jeg ogsaa mit Arbejde for Dem, og hvad jeg der har lært, der var en ikke ringe Forskjel fra min sidste Rejse, da jeg saa de samme Ting til nu denne Gang, hvor jeg aldrig kunde faa nok og aldrig blive træt af at se og se. Men fjorten rolige Dage paa samme Sted er ogsaa langt bedre, især i Athen, hvor der jo ikke findes de overvældende Samlinger som f.Ex Rom og det øvrige Italien. Til at holde Indtrykken[e] friske // og ikke tillade den mindste Blaserthed at indsnige sig bidrog i høj Grad de dejlige Kjøreture, som jeg foretog mig de fleste Eftermiddage, Belysningen er paa den Tid aldeles bedaarende i Grækenland og aldrig ens fra den ene Dag til den anden. Jeg vilde rigtig ønske De og Deres Mand snart kunde komme herved; da vilde jeg meget gjerne være med, men foreløbig kunne vi maaske komme til at nyde Livet i Italien sammen. – Mange Tak for Deres elskværdige Brev igaar, det var morsomt at høre fra Dem, men det bragte mig unægtelig i høj Grad at føle min egen Uvirksomhed, dog haaber jeg nu den værste Tid er overstaaet og naar her bliver lidt roligere Tilstand i Huset, kan jeg vel faa begyndt; her skal findes // noget hvidt Ler her i Nærheden som jeg vil forsøge med og Astrid giver mig frejdig Tilladelse til at arbejde i sin Dagligstue, hvor Lyset altid er godt. Vi leve lidt i Nomadetilstand, indskrænket til to Værelser, fordi døde Rotter har fordrevet os fra Soveværelserne, her i dette Land er man udsat for alle Slags Plager og her fordres mangedobbelt Energi for at naa noget. – De ved jo nok, hvor vellykket jeg opfyldte min Rejses Hensigt, at jeg sad i Athen, medens Barnet blev født, heldigvis forløb alt paa bedste Maade / den engelske Plejerske og jeg kom først to Dage efter Barnets Fødsel, man havde regnet en Del fejl, saa jeg var ganske uskyldig i det Passerede og nu ere vi jo glade, at den Historie er overstaaet, baade Astrid og Barnet befinde sig udmærket[.] //

Med Hensyn til min Maage, vil det naturligvis mere mig meget, om jeg kan faa den i Sølv, dog ikke under halv Størrelse; men det er jo uheldigt, at den Bestilling skal komme netop nu, hvor jeg sidder hernede og ikke har mindste Anelse om, hvorledes den Sag skal gribes an. Tak for den Ulejlighed De har paataget Dem i den Anledning, det er helt underligt at sidde her uden at være i Stand til at udrette det mindste og dog være i høj Grad interesseret i Udfaldet[.] Kan De huske den Aften, jeg sagde til Willumsen, at den vilde tage sig ud i Sølv? han var ikke ganske fri for at gjøre lidt Nar af mig.

Vil De nu hilse Deres Mand meget fra mig, i Tankerne mindedes jeg baade

hans og Deres Fødselsdag; vil De ligeledes hilse Irmelin, Søs og Hans Børge og selv modtage mange Hilsner fra Deres hengivne

I venstre margen på 3. side:

Mærkeligt at De netop skal komme til at minde mig om de lyse Nætter, saa ofte jeg selv har beklaget, at jeg maatte undvære dem her.

I venstre margen på 2. side:

Planen om at cicelere Maagen i Italien tiltaler mig personlig overordentlig, men husk Moder er med og hun indlader sig næppe paa

I venstre margen på 1. side:

at vente der til jeg bliver færdig.